

Únorové slyšení v Evropském parlamentu

Na pozvání místopředsedkyně Evropského parlamentu a velké bojovnice za mír v Evropě i ve světě paní Luisy Morgantini se vydalo do Bruselu 20 členů Ligy starostů proti radaru s doprovodem více než sta českých mírových aktivistů z různých hnutí. V Belgii se k nám přidali aktivisté z Itálie a Holandska. Celkem přes 150 lidí. Všichni na své náklady s finanční pomocí europoslanců na dopravu. Jídlo z domova, tak jak jsme zvyklí.

Před komplexem budov Evropské komise jsme zaparkovali autobusy a na Lucemburském náměstí od rána připravovali materiály pro první manifestaci.

Zájem o projev starosty Trokavce pana Neorala a Itala Giorgio Schulze, mluvčího Humanistického hnutí v Evropě, byl ze strany médií velký, bohužel ne z českých. Pro ně a pro naši vládu je 70% obyvatel s odporem proti cizím základnám na našem území neviditelných. Neviditelní, tak se také jmenovala druhá část manifestace přímo před Evropským parlamentem. A byli jsme vidět.

Pod „neviditelnou“ kombinézou mám tašku a fotoaparát, abych mohl některé děje zaznamenat a podělit se o ně. Na snímku vpravo jsme už před EP.

Po druhé manifestaci jsme se starostové i aktivisti přesunuli do jednoho ze zasedacích sálů EP, kde jsme byli přijati místopředsedkyní EP k oficiálnímu slyšení .

To jen pro představu, jak to vypadá uvnitř EP. Některými věcmi jsem byl zklamán. My jsme velkorysejší. Například naše sociálky v hospodě jsou lepší a modernější než tady . Pořádek ve městě i před parlamentem je nepořádkem. Odpadky všeho druhu. Je dobře, že jsem to viděl.

Když už jsem tam byl, tak jsem se nechal před začátkem vyfotit. Za předsednickým stolem tlumočnice, místopředsedkyně EP Morgantini, naše hostitelka, mluvčí NEzákladnám Tamáš, starosta Neoral, mluvčí evropských Humanistů Schulze.

Naši europoslanci zleva Kohlíček, Falbr, Maštálka, zády zleva Rouček a Remek. Vidět není Ransdorf. Sál byl k překvapení i radosti paní Morgantini plný. Europoslanci se střídali, protože měli současně jednání ke Gaze. Vystoupili všichni naši levicoví, tři Italové, Brit, europoslankyně a šéfka Zelených z Velké Británie a zástupkyně polských mírových aktivistů a zbytek si už nepamatuji. Italové mají na svém území 147 amerických základů a podobných celků. Naposled je neslyšela jejich vláda při budování amerického vojenského letiště. Pro jejich špatné zkušenosti s vládou, novináři a základnami nás nejlépe

chápu, fandí a pomáhají.

Všichni se shodli na tom, že míru lze dosáhnout jen přípravou míru a ne zbrojením. Shoda byla i v tom, že radar je útočný, namířený proti Rusku a to nemůže Evropě prospět.

Zajímavá byla myšlenka, že čekat na to, jak se rozhodne prezident Obama je divné, když není českým ani evropským prezidentem. Ale my Evropané jej musíme přimět k tomu, aby Bushova rozhodnutí přehodnotil a zrušil. Proto z našeho slyšení odešel prezidentu Obamovi dopis podepsaný europoslanci.